12/03/2020

“Στον ναό θα ερχομεθα, θα προσευχόμεθα, θα κοινωνούμε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 12 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανατολικού. Μεταξύ άλλων, στην ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Βεροίας, είπε:

“Ἄς ἐκμεταλλευθοῦμε αὐτή τήν πε-ρίοδο καί ἄς ἀξιοποιήσουμε καί τήν εὐκαιρία πού μᾶς δίδει ἡ δο-κιμασία τήν ὁποία διέρχεται καί ἡ πατρίδα μας καί ὅλος ὁ κόσμος μέ τήν ἐπιδημία τοῦ κοροναϊοῦ πού μᾶς ταλαιπωρεῖ, γιά νά προσευ-χη-θοῦμε περισσότερο, γιά νά εἴμαστε περισσότερο ἐγρήγορση, τηρώντας πάντοτε τίς ὁδηγίες τῆς πολιτείας καί τῶν εἰδικῶν, τά μέτρα προφυ-λάξεως καί ὑγιεινῆς πού συστή-νο-νται ἀπό

τούς ὑπευθύνους, γιά νά προστατεύσουμε καί τούς ἑαυ-τούς μας, ἰδιαιτέρως, παρακαλῶ, οἱ μεγα-λύ-τεροι στήν ἡλικία, οἱ ἀσθενεῖς καί ὅσοι ἔχουν προβλή-ματα ὑγείας, ἀλλά καί γιά νά προφυλάξουμε καί τούς ἀδελ-φούς μας, ἐάν ἔχουμε κάποια συμ-πτώματα πού παραπέμπουν στήν ἀσθένεια αὐτή.

Ἔχουμε ὅλοι εὐθύνη καί γιά τόν ἑαυτό μας καί γιά τούς ἀνθρώπους γύρω μας καί θά πρέπει νά συμπε-ρι--φερόμεθα σύμφωνα μέ τίς συ-στά--σεις τῶν εἰδικῶν καί τῶν ἀρ-χῶν, ὥστε νά ἐμποδίσουμε κατά τό δυνατόν τήν ἐξάπλωση τῆς ἐπι-δημίας καί νά ἀποφύγουμε τά δυ-σάρεστα γεγονότα πού δυστυχῶς παρακολουθοῦμε νά συμβαίνουν σέ πολλές χῶρες ἀλλά καί στή δική μας.

Καί συστήνω νά ἀποφεύγουμε τά χειροφιλήματα, νά ἀποφεύγουμε τούς ἀσπασμούς, νά πλύνουμε τά χέρια μας, νά ἔχουμε καθαριότητα πάντοτε μέ σαπούνι, νά μήν τά φέρνουμε στό πρόσωπό μας, στό στόμα μας, στά μάτια μας. Εἶναι ἐντολές πού πρέπει νά τίς τηρήσουμε ὅλοι μας. Στόν ναό θά ἐρχόμεθα, θά προσευχόμεθα, θά κοινωνοῦμε, θά παίρνουμε Χριστό. Ὁ Χριστός εἶναι «εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καί σώματος». Πολλοί θέλουν νά τά μπερδέψουν, ἀλλά ἐμεῖς πού ἀγαποῦμε τόν Χριστό, πού θέλουμε νά εἴμεθα ἑνωμένοι μέ τόν Χριστό, δέν φοβούμεθα. Ὁ Χριστός «ἔξω βάλλει τόν φόβον».

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

«Ἕως πότε, ὀκνηρέ, κατάκεισαι; Πότε δέ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ;»

Μία ἐρώτηση ἀκούσαμε στό ση-μερινό ἀνάγνωσμα ἀπό τό βιβλίο τῶν Παροιμιῶν νά ἀπευθύνει ὁ σοφός Σολομῶν. Μία ἐρώτηση μέ τήν ὁποία ἐπιχειρεῖ νά ἀφυπνίσει ὅσους τόν ἀκοῦν ἤ τόν διαβάζουν ἀπό τόν μεγάλο κίνδυνο τῆς ὀκνη-ρίας.

Ὅλοι γνωρίζουμε τί εἶναι ὀκνη-ρία καί ποιές εἶναι οἱ συνέπειές της. Εἶναι ἐκείνη ἡ ἀνθρώπινη ἀδυ-ναμία πού μᾶς κάνει νά ἀδια-φοροῦμε γιά τήν ἐργασία μας, γιά τίς ὑποχρεώσεις μας, γιά τίς ἀνά-γκες μας καί γιά τίς ἀνάγκες τῶν οἰκείων μας, νά μήν θέλουμε νά ἐργασθοῦμε καί νά κοπιάσουμε γιά τίποτε.

Ὅμως ζωή χωρίς ἐργασία, χωρίς προσπάθεια καί κόπο, χωρίς δρα-στηριότητα, εἶναι ζωή χωρίς περιε-χόμενο. Εἶναι μία παράδοση τοῦ ἑαυτοῦ μας ἄνευ ὅρων στίς συγκυ-ρίες, πού δέν μᾶς ὁδηγεῖ πουθενά. Εἶναι μία κατάσταση σάν αὐτή τήν ὁποία περιγράφει τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ στήν Ἀποκά-λυψη λέγοντας ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζεῖς, ἀλλά στήν πραγματικό-τητα εἶσαι νε-κρός. Γιατί νεκρός εἶ-ναι στήν πραγ-ματικότητα ὁ ὀκνη-ρός ἄν-θρω-πος, ἐφόσον δέν κάνει τίποτε στή ζωή του, δέν δημιουρ-γεῖ καί δέν παράγει τίποτε, καί ὅταν ἀναγκάζεται νά τό κάνει, τό κάνει δυσανασχετώντας καί δια-μαρτυρό-μενος.

Ἡ ὀκνηρία, γράφει ὁ ἅγιος Ἰω-άννης τῆς Κλίμακος, «ὅλον τόν πλοῦτον σκορπίζει», μπορεῖ νά σκορπίσει ὅλο τόν πλοῦτο.

Καί δέν σκορπίζει μόνο τόν ὑλικό πλοῦτο, μόνο τά χρήματα ἤ τήν πε-ριουσία πού μπορεῖ νά ἔχει ἕνας ἄνθρωπος, ἀλλά σκορπίζει καί τόν πνευματικό πλοῦτο. Διότι ἐκτός ἀπό τή φυσική ὀκνηρία ὑπάρχει καί ἡ πνευματική ὀκνηρία, πού ἐκ-φράζεται ὡς διάθεση ἀπραξίας καί νωθρότητος γιά κάθε τι καλό, γιά κάθε τι πνευματικό.

Καί ὅπως ὁ ὀκνηρός ἄνθρωπος δέν θέλει νά ἐργασθεῖ ἀκόμη καί γιά νά κερδίσει τά πρός τό ζῆν, δέν θέλει νά κάνει ὁτιδήποτε θά τοῦ «χαλάσει», ὅπως θεωρεῖ, τήν ἡσυ-χία καί τήν ἀνάπαυσή του, τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τόν ὀκνηρό στήν πνευματική ζωή. Καί ἡ ὀκνηρία στήν πνευματική ζωή εἶναι πιό ἐπικίνδυνη καί πιό καταστροφική.

Ἡ πνευματική ζωή εἶναι ἕνας διαρκής ἀγώνας, ἀγώνας κατά τῆς ἁμαρτίας καί τῶν πειρασμῶν τοῦ πονηροῦ, πού δέν ἀφήνει περιθώ-ρια ὀκνηρίας, ἀλλά ἀπαιτεῖ συνε-χῆ προσπάθεια καί ἐγρήγορση. Ὁ ὀκνηρός ὅμως δέν θέλει οὔτε νά ἀγωνισθεῖ ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ οὔτε καί νά χρησιμοποιήσει τά ὅπλα πού μᾶς δίδει ἡ Ἐκκλησία μας γιά νά ἀγωνισθοῦμε.

Εἶναι ὀκνηρός στήν προσευχή, στή μελέτη, στόν ἐκκλησιασμό, στή νηστεία, σέ κάθε καλή καί ἀγαθή προσπάθεια, καί ἔτσι ἐκτός τοῦ ὅτι δέν μπορεῖ νά ἐπιτύχει τί-ποτε, ἐκθέτει τόν ἑαυτό του καί στίς ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος βλέποντας τόν ὀκνηρό ἄν-θρωπο θεωρεῖ ὅτι ἔχει στή διάθεσή του ἕνα εὔκολο θύμα, πού μπορεῖ χωρίς μεγάλη προσπάθεια νά τό παρασύρει καί νά τό αἰχμαλωτίσει. Διότι ὁ ὀκνηρός πολύ εὔκολα ὑπο-κύπτει στόν λογισμό τῆς ὀκνηρίας καί δέν θέλει νά πιέσει οὔτε κατ᾽ἐ-λάχιστο τόν ἑαυτό του, ἐνῶ ἡ ὀκνη-ρία του τόν κάνει νά ἀδια-φορεῖ ἀκόμη καί ὅταν προσεύχε-ται ἤ ὅταν βρίσκεται μέσα στήν Ἐκκλησία, τόν κάνει νά μήν κάνει οὔτε τήν παραμικρή προσπάθεια γιά νά νικήσει τήν ἀδυναμία του, νά μετανοήσει καί νά ἐξομολο-γη-θεῖ.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας τήν θεωροῦν καταστροφέα τῆς εὐλαβείας καί προστάτιδα τῆς κακίας. Γι᾽ αὐτό καί ὁ σοφός Σολο-μῶν προσπαθεῖ νά μᾶς ἀφυπνίσει καί νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό αὐ-τήν ἐρωτώντας: «Ἕως πότε, ὀκνη-ρέ, κατάκεισαι; Πότε δέ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ;»

Ἄς ἀφυπνισθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπό τήν ὀκνηρία μας, πού εἶναι μία φυσική ροπή τοῦ ἀνθρώ-που. Ἄς σηκωθοῦμε ἀπό τόν ὕπνο τῆς ὀκνηρίας, ὅπως μᾶς συστήνει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καί ἄς ἀγωνισθοῦμε, διότι ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας περνᾶ, ἀλλά καί ἡ περί-ο-δος αὐτή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πού εἶναι περίο-δος προσευχῆς, μετανοίας, νηστεί-ας καί ἀγῶνος πνευματικοῦ φεύ-γει, καί δέν πρέπει νά τήν ἀφή-σουμε νά φύγει, χάνοντας τίς εὐ-καιρίες πού μᾶς προσφέρει ὁ Θεός γιά νά καθάρουμε τήν ψυχή μας ἀπό τήν ἁμαρτία καί νά προε-τοιμασθοῦμε γιά τή μεγάλη ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας.

Ἄς ἐκμεταλλευθοῦμε αὐτή τήν πε-ρίοδο καί ἄς ἀξιοποιήσουμε καί τήν εὐκαιρία πού μᾶς δίδει ἡ δο-κιμασία τήν ὁποία διέρχεται καί ἡ πατρίδα μας καί ὅλος ὁ κόσμος μέ τήν ἐπιδημία τοῦ κοροναϊοῦ πού μᾶς ταλαιπωρεῖ, γιά νά προσευ-χη-θοῦμε περισσότερο, γιά νά εἴμαστε περισσότερο ἐγρήγορση, τηρώντας πάντοτε τίς ὁδηγίες τῆς πολιτείας καί τῶν εἰδικῶν, τά μέτρα προφυ-λάξεως καί ὑγιεινῆς πού συστή-νο-νται ἀπό τούς ὑπευθύνους, γιά νά προστατεύσουμε καί τούς ἑαυ-τούς μας, ἰδιαιτέρως, παρακαλῶ, οἱ μεγα-λύ-τεροι στήν ἡλικία, οἱ ἀσθενεῖς καί ὅσοι ἔχουν προβλή-ματα ὑγείας, ἀλλά καί γιά νά προφυλάξουμε καί τούς ἀδελ-φούς μας, ἐάν ἔχουμε κάποια συμ-πτώματα πού παραπέμπουν στήν ἀσθένεια αὐτή.

Ἔχουμε ὅλοι εὐθύνη καί γιά τόν ἑαυτό μας καί γιά τούς ἀνθρώπους γύρω μας καί θά πρέπει νά συμπε-ρι--φερόμεθα σύμφωνα μέ τίς συ-στά--σεις τῶν εἰδικῶν καί τῶν ἀρ-χῶν, ὥστε νά ἐμποδίσουμε κατά τό δυνατόν τήν ἐξάπλωση τῆς ἐπι-δημίας καί νά ἀποφύγουμε τά δυ-σάρεστα γεγονότα πού δυστυχῶς παρακολουθοῦμε νά συμβαίνουν σέ πολλές χῶρες ἀλλά καί στή δική μας.

Καί συστήνω νά ἀποφεύγουμε τά χειροφιλήματα, νά ἀποφεύγουμε τούς ἀσπασμούς, νά πλύνουμε τά χέρια μας, νά ἔχουμε καθαριότητα πάντοτε μέ σαπούνι, νά μήν τά φέρνουμε στό πρόσωπό μας, στό στόμα μας, στά μάτια μας. Εἶναι ἐντολές πού πρέπει νά τίς τηρήσουμε ὅλοι μας. Στόν ναό θά ἐρχόμεθα, θά προσευχόμεθα, θά κοινωνοῦμε, θά παίρνουμε Χριστό. Ὁ Χριστός εἶναι «εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καί σώματος». Πολλοί θέλουν νά τά μπερδέψουν, ἀλλά ἐμεῖς πού ἀγαποῦμε τόν Χριστό, πού θέλουμε νά εἴμεθα ἑνωμένοι μέ τόν Χριστό, δέν φοβούμεθα. Ὁ Χριστός «ἔξω βάλλει τόν φόβον».

Ἄς εἴμεθα ὅλοι προσεκτικοί, λοιπόν, καί ἄς παρακαλοῦμε τόν Θεό νά μᾶς προστατεύσει καί νά ἀπαλλάξει σύ-ντομα ἀπό τή δοκιμασία αὐτῆς τῆς ἐπιδημίας, καί ἄς ἐμπιστευ-ό-μα-στε τή ζωή μας στήν ἀγάπη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ